

Čtení na pokračování,
Část čtyřicátá sedmá:

Sotos Chondropoulos:

Svatý Nektarios - Svátý našeho století

Kapitola VI/4

Starý muž se znovu rozplakal.

„Neplačte, prosím. Posad'te se a něco se mnou pojezte. Pokušíme se vás podporovat, jak jen to půjde, i když naše zásoby jsou nedostatečné. Kde máte svoje vybavení?“

„Dole v přístavu.“

„Chcete je přinést sem, abych vám je požehnal?“

„To bych mohl? Zajisté, přinesu je ... Vím minimálně to, že velký Pán Ježíš Kristus Vám naslouchá.“

„Ještě více naslouchá vám.“

Starý muž poté rychle odešel a do města a jeho přístavu takřka letěl. S pozdním soumrakem byl zpět. Měl dva koše s rybářskými sítěmi a háky vyvažoval na hlavě.

Nektarios se usmál, tiše je vzal a zvedl do svých rukou. Cítil v nich moře. Pak je donesl do kaple a postavil se před svatý prestol. Něco si šeptal a požehnal je. Ve své mysli vzpomínal na bezelstné rybáře od Tiberiadského jezera, které Pán Ježíš proměnil v moudré a lidské muže.

Když Nektarios vyšel z kaple a přišel na dvůr, podal koše zpátky strýčkovi Theodorovi: „Vezměte si je,“ řekl mu s úsměvem. „Vezměte je a hod'te je zpátky do moře. Doufám, že žraloci teď odtáhnou.“

O dva týdny později se strýček Theodor vrátil do monastýru a poskakoval po kamenech, jak stoupal do kopce. Nesl v rukou dva velké chňapaly (mořská okounovitá ryba).

„Tatíčku, tatíčku,“ volal rybář. „Pojd'te se podívat na moje ryby, tatíčku. Pojd'te a obdivujte je ... Vaše požehnání bylo nejsvětější ... Ať je Vaše duše požehnaná. Hodil jsme síť, které jste požehnal, zpátky do moře a neměli jsme dost času na to, abychom vytáhli všechny ryby. Prokletí žraloci odtáhli a moře je znovu požehnané. Je tam nyní více ryb, než může kdokoliv spotřebovat. Dokud bude strýček Theodor naživu, vždycky budete mít k jídlu ryby, i úhoře, které máte tak rád.“

Dívali se jeden na druhého se slzami v očích.

„Můj příteli, Pán je nekonečně lepší než si vůbec dokážeme představit,“ zašeptal Nektarios. „Nekonečně lepší ... Moc děkuji za dárek. Pojdte se mnou, abychom mu rychle zazpívali chvalozpěv.“

KAPITOLA VII/4

Zvěsti o zrušení monastýru pokračovaly do léta, a od Theokleta nepřišla ani známka poděkování za věnování, které bylo obsaženo v Nektariově knize. Nektarios se tedy rozhodl napsat následující formální žádost.

Žádost od Nektaria Kephalse, metropolity Pentapolského o uznání a zřízení monastýru vytvořeného na Aegině, nesoucího jméno Svaté Trojice.

Aegina, 20. června 1914

Jeho Eminenci, nejctihodnějšímu metropolitovi Athénskému a představenému posvátného synodu, panu Theokletovi,

Vaše Eminence, s přáním postavit svatyni k uctívání trojjediného Boha, jsem vztyčil svatý chrám na ostrově Aegina. Je postaven na základech starého chrámu, který je uprostřed opuštěného komplexu, který byl kdysi používán jako konvent. Byl věnován Svaté Trojici, kterou uctíváme myslí i duší. V naději, že se tento komplex znovu jednou přetvoří v konvent, pokusil jsem se být patronem pannám, které se oddaly Pánu. Přijal jsem několik takových svatých duší a nabídl jsem jim možnost uctívat Boha. Komplex, který byl kdysi opuštěn se tak proměnil ve svatý konvent a já opravdu věřím, že zkrášlí ostrov Vaší arcidieceze. Tuto práci jsem začínal jako pokus, ale s Boží pomocí se od té doby jeví jako slibný a tak si dovoluji oznámit to Vaší Eminenci. Jelikož je Vaše Eminence řádnou církevní autoritou, žádám Vaše schválení pro vytvoření konventu, a o jeho uznání jako soukromého ženského monastýru působícího pod záštitou Athénské metropolie, na níž závisí.

Vaše Eminence, mým přáním je aby tento monastýr byl zářícím vzorem, který bude nejen příkladem svatých monastýrů tohoto národa, ale bude i ctí Vaší oblasti a místem dobrotivosti pro ty, kdo je navštíví. Ponechávám Vaší Eminenci naprostou svobodu ve vypracování pravidel, jimiž se budou praktikující sestry v monastýru řídit, aby se mohly stát vzory ctností a dokonalosti.

Pro blaho sester jsme se rozhodli na zajištění majetku, který se zvýší po schválení a uznání našeho svatého monastýru, který nese jméno Svaté Trojice.

Zůstávám ve vší úctě,

Váš nejposlušnější služebník

Zhruba po třech měsících přišel dopis od metropolitě Theokleta, který zasáhl Nektariovu duši jako šíp. Byl to formální a krutý dopis odkazující ve skutečnosti na církevní zákony a ignorující dosaženou práci a život monastýru na Aegině. Nebylo těžké číst mezi řádky obvyklou žárlivost na duchovní talent a hodnotu Nektaria, pokorného tvůrce tohoto Božího díla. Pochopitelně, tento znepokojující dopis byl doručen doporučeně pošťákem a vyžadoval potvrzení o přijetí. Nesl číslo protokolu 1363 a bylo v něm uvedeno následující:

... Moje duše se hluboce zarmoutila, když jsem byl Vaší Ctihodností informován, že bez mého vědomí a svolení byla vytvořena skupina žen na Aegině pod Vaším vedením a že do dnešního dne počet žen stoupá, že kelie byly postaveny převážně díky jejich darům, že je tam kaple, a že převážně Vy vedete tuto komunitu, jako byste byl igumenem uznaného monastýru. Navíc rovněž postřihujete ženy k nošení mnišského oděvu a sloužíte svatou liturgii jako farní kněz nově vytvořené komunity s vysvěcenými sestrami jako vašimi asistentkami.

Moje duše je velmi zarmoucená i proto, že máte plnou znalost svatých kánonů naší Svaté církve, zejména čtvrtého kánonu čtvrtého ekumenického koncilu, kde stojí následující: „stanoví se, že nikdo a nikde nemůže postavit nebo vytvořit monastýr nebo kapli bez vědomí místního biskupa.“ Rovněž první kánon prvo-druhé synody praví, „Nikommu není dovoleno postavit monastýr bez vědomí a svolení biskupa a jeho záznamu o tom v archívu ...““ Vaše Ctihodnost přistoupila k výše uvedenému bez toho aniž by vzala v úvahu vše, co mělo být vykonáno před tím, ani neudělala to, co mají udělat ti, co se o něco snaží na vlastní náklady.

Skutečně jsem zarmoucený, Vaše Eminence, kvůli tomu, o co jste se pokusil a způsobu, jímž to bylo vykonáno, ale musím splnit svoji povinnost s ohledem na čtvrtý kánon čtvrtého ekumenického sněmu, a požádat, aby pro mne, kanonického hierarchu, Vaše Eminence vypracovala písemnou zprávu k následujícím otázkám:

- a) Proč jste vytvořil výše zmíněnou komunitu a za jakým účelem bez uvědomění a souhlasu mne, kanonického hierarchy?
- b) Jaký je celkový počet žen, které dnes tuto komunitu tvoří? Abyste mi poskytl úplnější vysvětlení této otázky, chtěl bych, abyste u každé ženy kromě jména a příjmení, věku, místa původu uvedl datum vstupu do komunity a pokud byla postřižena, datum postřihu, a kde a kým to bylo provedeno.
- c) Kolik místností bylo postaveno k ubytování těchto žen? Kolik peněz bylo potřeba k jejich postavení? Kdo daroval prostředky ke krytí těchto nákladů, jaké je jméno každého dárce, a suma, kterou daroval?
- d) Jménu jakého světce je zasvěcena kaple komunity? Jaké byly náklady na kapli a kdo věnoval peníze? Pokud byla kaple vysvěcena podle obřadů naší

svaté církve, kdy se tak stalo, a který kněz to vykonal? Byly dodrženy řádné postupy pro vybudování a posvěcení?

e) Pokud opravdu jmenované ženy nosí oděv a příslužují při Božské Liturgii a dalších službách, jakou službu slouží ony?

f) Co se týká jídla, oblečení a přístřeší, jak ženy v komunitě žijí? Kdo jim dodává a zajišťuje jejich životní potřeby a kde se to odehrává?

g) Jaké vedení nabízí Vaše Eminence všeobecnému životu komunity?

h) Jaká jsou panující pravidla fyzického a duchovního života komunity ve všech ohledech?

Očekávám písemnou zprávu od Vaší Eminence ke všemu výše uvedenému co nejdříve, jak je to možné.

Zůstávám Vaší Eminenci bratrem v Kristu,

S největší úctou váš
Theokletos Athénský

Nektarios znovu a znovu četl dopis, skoro sedmkrát. Mladá novicka, která se později stala váženou a uznávanou monaškou přinesla Nektariovi odpolední kávu právě v době, kdy byl dopisem rozrušený a slyšela, jak si pro sebe říká následující slova:

„Bože odpusť mému bratrovi ... Tak vy říkáte, že jste nevěděl nic o založení tohoto svatého díla, absolutně nic.“

Nektarios se postavil, třikrát se pokřížoval a řekl: „Spasitel Ježíš Kristus vítězí. Přišel, aby zvítězil a odešel jako vítěz.“

Znovu prošel kolem ložnice, vstoupil, aby poklekl a pomodlil se pře ikonou Bohorodice. Modlil se z hloubi své duše.

„Jsem velmi znepokojen dopisem, drahá Paní, způsobil mi velkou bolest. Ty víš, že mé pokorné tělo je schopno cítit se doma v jakémkoliv monastýru, a ačkoli jsem byl písemně požádán několika spravedlivými mnichy z hory Athosu, abych se k nim připojil, a ačkoli vím, že Athos je pod Tvojí ochranou, přesto cítím, že mi Tvůj Syn svěřil tyto spravedlivé panny, tyto prosté a upřímné duše ...

... pokračování příště

... předchozí části k dispozici na adrese: <https://sophia-orthodox.eu/>